

תפ"ח 657/05/17 - מדינת ישראל נגד מאיר גולדשטיין

בית המשפט המחוזי בנצרת

תפ"ח 657-05-17 מדינת ישראל נ' גולדשטיין (עציר)
לפני כבוד השופט אשר קולה, אב"ד כבוד השופט דני צרפתי כבוד השופטת רננה גלפז מוקדי
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם

מאיר גולדשטיין (עציר)

נוכחים:

בשם המאשימה - עו"ד ויאאם קבלאווי ועו"ד יעל שוחט - פינק

בשם הנאשם - עו"ד אפרים דמרי ועו"ד לימור אזולאי

הנאשם - הובא [ע"י הליווי]

מטעם משפחת הקורבן - עו"ד יאנה יורין מהלשכה לסיוע משפטי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

מבוא

1. בפתח הכרעת דין זו נציין כי בעניינו של הנאשם שבפנינו הוגשו שתי חוות דעת פסיכיאטריות הקובעות שהנאשם לא היה אחראי למעשיו בעת ביצוע הרצח כפי שיתואר להלן וכן כי אינו כשיר לעמוד לדין.

2. ב"כ הצדדים מסכימים למסקנות חוות הדעת הנ"ל.

משכך ובהתאם להלכת אשקר (איהאב אשקר נ' מדינת ישראל רע"פ 8601/15, 15.5.17, להלן: "עניין אשקר") נקבע להלן כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום.

לאור זאת, אנו מורים על זיכוי של הנאשם וזאת מחמת הגנת אי השפיות וכקבוע בסעיף 34 ח' לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

כתב האישום

3. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם היה נשוי לאדל גולדשטיין ז"ל (להלן - "המנוחה") כשש שנים, השניים התגוררו בדירה ברח' נחמני 3 בטבריה (להלן - "הדירה").

ביום 20.2.17 התגרשו בני הזוג והמנוחה נשארה לגור בדירה לבדה.

4. ביום 29.3.17 בשעות הבוקר, הגיע הנאשם לדירה, דפק על דלת הדירה וביקש מהמנוחה באמתלה כלשהי להיכנס לדירה. המנוחה אישרה זאת והתירה כניסתו לדירה. הנאשם נכנס לדירה ואז נכנסה המנוחה לחדר השירותים, באותה שעה הנאשם טרק את דלת הכניסה במטרה לגרום למנוחה לחשוב שהוא עזב את הדירה.

הנאשם נטל מהמטבח סכין שאורך הלהב שלה 21 ס"מ (להלן: "הסכין") והמתין למנוחה עד ליציאתה מחדר השירותים. מיד עם יציאתה מחדר השירותים התנפל הנאשם על המנוחה ודקר אותה באמצעות הסכין מספר דקירות בחלקי גופה השונים, תוך שהמנוחה צועקת זעקות כאב ומבקשת מהנאשם לחדול ממעשיו.

הנאשם לא חדל ממעשיו ולאחר שהמנוחה התמוטטה ונפלה על הרצפה, ערף את ראשה באמצעות הסכין והצית את גופתה, ובעקבות כך מצאה המנוחה את מותה.

לאחר מכן, נטל הנאשם את ראשה של המנוחה, יצא מהדירה כשראש המנוחה בידו וניגש לעבר מכולת אשפה שהייתה בסמוך לבניין המגורים, שם הצית את ראשה של המנוחה.

5. בגין כל אלה, הואשם הנאשם ברצח בכוונה תחילה של המנוחה - עבירה לפי סעיף 300 (א) (2) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן - "חוק העונשין").

חוות - הדעת

6. כאמור לעיל, בעניינו של הנאשם הוגשו שתי חוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי.

7. האחת, מיום 25.4.17 המתייחסת לכשירותו הדיונית של הנאשם, שם נקבע סופו של דבר, כי הנאשם חולה נפש במובן המשפטי של המונח, וכי הוא אינו כשיר לעמוד לדין ולעקוב אחר הליכי המשפט.

עוד נקבע כי, בעברו ובשנת 2013, אובחן הנאשם כסובל מסכיזופרניה. הפסיכיאטר הגיע למסקנותיו לאחר תקופת הסתכלות, בה שהה הנאשם בבית החולים שער מנשה.

8. חוות הדעת הנוספת הינה מיום 6.5.17 בה נקבע, כי בעת ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם, פעל הנאשם ממניעים חולניים, בחוסר שיפוט, לא ידע להבחין בין טוב לרע ולא היה אחראי למעשיו, זאת כאשר היה שרוי במצב פסיכוטי עם הפרעות קשות בארגון החשיבה ותכנים של מחשבות שווא. התנהגותו והתייחסותו כך נקבע, משקפים תהליך פסיכוטי רצוף שהוביל לפגיעה חמורה בשיפוט עם ההשלכות הטרגיות.

חומר הראיות

9. בחומר הראיות אשר הוגש לעיונו, מצאנו כי אכן הראיות שבתיק קושרות את הנאשם לביצוע העבירה כמתואר בכתב אישום.

הנאשם, נראה על ידי עדי תביעה, אוחז את ראשה של המנוחה בידו. הנאשם אף צולם על ידי אחד מעדי התביעה.

עוד נפנה לעדויות השכנים אשר שמעו קולות מאבק בין המנוחה לנאשם, וכן שמעו את זעקותיה של המנוחה.

בנוסף שמעו השכנים קולות של גרירה.

לאחר מכן נצפה הנאשם על ידי שכנים שונים דרך עינית הדלת ומבעד לחלונות הדירות הסמוכות כשהוא מחזיק ראש, כך לגירסת חלק מהם, או מגבות מוכתמות בדם, כך לגירסת האחרים. בנוסף, ואכן על יד כל אחת מן הדירות נראו כתמי דם מרובים, וגם על הנאשם עצמו נראו בעת תפיסתו כתמי דם רבים וחתכים בידי.

10. על האמור נוסף בבחינה של למעלה מן הצורך כי הנאשם ידע לספר לחוקרי המשטרה כי אכן ערף את ראשה של המנוחה ושרף את גופתה.

11. די באמור לעיל, ומשום כבוד המשפחה והמנוחה לא נפרט מעבר לכך כדי לקבוע ברמה הדרושה במשפט הפלילי כי אכן הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום.

הדין המשפטי

12. אמור בהלכת אשקר על מנת לזכות נאשם מחמת הגנת אי השפיות צריך שיתקיימו ארבעה תנאים וכדלהלן:

א. התביעה אינה חולקת על חוות הדעת הפסיכיאטריות וכך הוא בעניין שבפנינו.

ב"כ התביעה הצהיר כי אכן התביעה אינה חולקת על חוות הדעת הפסיכיאטריות.

ב. על הסניגור להצהיר, כי בחן היטב את חומר הראיות, את האינטרס של הנאשם וכי הסניגור מודע לנפקות הזיכוי מחמת אי השפיות.

בעניין שבפנינו הצהיר הסניגור, כי בחן היטב את חומר הראיות ואת אינטרס הנאשם כמו גם את נפקות הזיכוי מחמת אי השפיות ולאור כל זאת, הוא מצהיר, כי הנאשם ביצע את מעשה העבירה המיוחס לו.

ג. תיק החקירה הוגש לבית המשפט כתיק מוצגים מוסכם ובית המשפט עיין בו ומצא כי הנאשם ביצע את מעשה העבירה.

כמפורט לעיל, תיק החקירה הוגש לעיונו, כתיק מוצגים מוסכם, עיינו בו ואכן מצאנו כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו.

סיכום ומסקנות

13. בהינתן כל האמור, ובהתאם לתנאי הרביעי כאמור בהלכת אשקר, אנו קובעים כי הנאשם ביצע את מעשה העבירה, דהיינו רצח את המנוחה.

14. בנוסף ובהתאם להוראת ס' 34 ח' לחוק העונשין, אנו מורים על זיכוי של הנאשם מחמת אי שפיותו בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו.

15. עוד אנו מורים על אשפוזו של הנאשם בצו אשפוז כפוי בבית החולים פסיכיאטרי וזאת לתקופה המירבית כקבוע בסעיפים 15 (ב) וכן 15 (ד1) (1) (2) לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א - 1991, דהיינו, לתקופה של 25 שנה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן והודע היום ג' סיוון תשע"ז, 28/05/2017 במעמד הנוכחים.

רננה גלפז מוקדי,
שופטת

דני צרפתי , שופט

אשר קולה , שופט
אב"ד

הוקלד על ידי זיוה שימרון